

Til samtlige kommuner og regioner m.fl.

Departementet
Holmens Kanal 22
1060 København K

Tlf. 3392 9300
Fax. 3393 2518
E-mail vfm@vfm.dk
www.vfm.dk

Orienteringsskrivelse om ændring af lov om social service (Kontinuitet i anbringelsen m.v.)

22. april 2009

J.nr. 2009-610

Folketinget har den 21. april 2009 vedtaget L 116 – Forslag til lov om kontinuitet i anbringelsen mv. Formålet med lovforslaget er at skabe bedre kontinuitet og stabilitet for anbragte børn og unge. De nye bestemmelser skal understøtte kommunernes mulighed for at sikre, at de anbragte børn og unge kommer til at opleve færre genanbringelser, skift, flytninger og brud i deres tilværelse. Lovforslaget skal medvirke til, at især de mindre børn, der er anbragt udenfor hjemmet, sikres mere stabile og trygge rammer i deres første leveår, hvor de helt centrale kognitive, sociale og adfærdsmæssige kompetencer grundlægges. Samtidig skal lovforslaget medvirke til, at anbragte børn og unge, der har opnået en stærk tilknytning til anbringelsesstedet og anbringelsesstedets omsorgspersoner, ikke skal kunne hjemgives, hvis det er af væsentlig betydning for barnets eller den unges bedste at forblive på anbringelsesstedet. Lovforslaget skal endvidere medvirke til at gøre overgangen mellem anbringelse og hjemtagelse mere glidende og samtidig give kommunalbestyrelsen mulighed for at sikre, at hjemgivelsen bliver så optimal for barnet og den unge som muligt gennem et planlagt og veltilrettelagt forløb for barnet eller den unge.

Herudover ønsker regeringen en yderligere styrkelse af indsatsen over for den gruppe børn, der følger med deres mor på krisecenter.

Lovforslaget som vedtaget ved 3. behandlingen vedlægges til orientering. Lovforslaget med bemærkninger og bilag i øvrigt kan ses på Folketingets hjemmeside www.ft.dk – 'Dokumenter'/Lovforslag fordelt på ministerområde/'Velfærdsministeriet'/vedtagne forslag/'L 116'.

Loven indeholder fire elementer:

1. Børn og unge-udvalget får mulighed for i særlige tilfælde at anbringe 0-1 årige børn i op til tre år uden krav om genbehandling af sagen.
2. Kommunalbestyrelsen får pligt til altid at træffe afgørelse forud for en hjemgivelse og fastsætte en hjemgivelsesperiode på op til seks måneder, når et barn eller en ung hjemgives fra en anbringelse.
3. De kommunale myndigheder (børn og unge-udvalget) får mulighed for at videreføre en anbringelse uden tidsbegrænsning, hvis et barn eller en ung er blevet særligt knyttet til anbringelsesstedet og har været anbragt over tre år.

4. Målgruppen for den nuværende forpligtelse til at tilbyde psykologbehandling til børn, der følger med deres mor på krisecenter, udvides til at omfatte alle børn – uanset alder.

1. Anbringelse i op til tre år uden genbehandling

Børn og unge-udvalget gives mulighed for i særlige tilfælde at træffe afgørelse om, at en anbringelse af et barn under 1 år uden for hjemmet uden samtykke, jf. § 58, skal gælde i tre år, hvis det er overvejende sandsynligt, at de forhold, der begrunder anbringelsen, vil være til stede i hele denne periode. Det betyder, at sagen ikke følger de normale frister for genbehandling i § 62, stk. 1 og 2. Anbringelsesgrundlaget skal således ikke prøves under den 3-årige periode, medmindre forældrene begærer hjemgivelse, og der er sket væsentlige ændringer af forhold hos forældrene, anbringelsesstedet eller barnet. Forholdene hos forældremyndighedsindehaveren skal være ændret på en lang række parametre, for at der kan være tale om, at forholdene er væsentligt ændrede.

Børn og unge-udvalgets afgørelse om anbringelse uden samtykke med en forlænget genbehandlingsfrist kan påklages til Ankestyrelsen efter de almindelige regler, jf. servicelovens § 168 og kapitel 10 i lov om retssikkerhed og administration på det sociale område.

I forbindelse med anvendelse af bestemmelsen er det generelt vigtigt, at kommunen fortsat overholder gældende regler, som bl.a. forpligter dem til at tilbyde at lave en handleplan for støtten til forældrene jf. § 140 stk., 8, tilbyde forældrene en støtteperson jf. § 54 og til at sørge for, at barnet har samvær og kontakt med forældrene, jf. § 71.

2. Kommunalbestyrelsens pligt til at træffe afgørelse forud for en hjemgivelse og fastsætte en hjemgivelsesperiode

Loven er en præcisering af den gældende bestemmelse om ophør af anbringelse i den gældende § 68, stk. 2, at et barn eller en ung, der er anbragt uden for hjemmet, ikke kan hjemgives til forældrene, uden kommunalbestyrelsen forinden har truffet en afgørelse herom. Dertil kommer, at efter den nye bestemmelse skal kommunalbestyrelsen altid træffe afgørelse om en hjemgivelsesperiode i forbindelse med en hjemgivelse. Hjemgivelsesperioden kan vare op til seks måneder, og kun i særlige tilfælde kan kommunalbestyrelsen beslutte, at der ikke skal fastsættes en hjemgivelsesperiode. Kommunalbestyrelsens afgørelse om hjemgivelse og fastsættelse af hjemgivelsesperiode skal træffes inden 7 dage efter forældrenes anmodning om hjemgivelse.

Kompetencen til at fastsætte en hjemgivelsesperiode flyttes således fra børn og unge-udvalget til kommunalbestyrelsen, som dermed får det formelle ansvar for at fuldbyrde afgørelser om hjemgivelsesperioder.

Kommunalbestyrelsens afgørelse om fastsættelse af en hjemgivelsesperiode kan påklages til Det Sociale Nævn efter de almindelige regler i kapitel 10 i retssikkerhedsloven, jf. servicelovens § 166. Er der ikke i fornødent omfang taget hensyn til barnets eller den unges bedste, kan Det Sociale Nævn pålægge kommunalbestyrelsen at træffe en ny afgørelse om hjemgivelse.

Forældremyndighedsindehaveren skal fortsat gives tilbud om en støtteperson i en hjemgivelsesperiode. Forældremyndighedsindehaveren eller den unge, der er fyldt 15 år, tilbydes dog ikke advokatbistand, når kommunalbestyrelsen træffer afgørelse om en hjemgivelsesperiode, da det alene er i sager, der behandles ved børn og unge-udvalget, at forældremyndighedsindehaveren eller den unge skal tilbydes advokatbistand.

3. Videreførelse af en anbringelse

En eksisterende anbringelse kan videreføres uden tidsbegrænsning, hvis barnet eller den unge har været anbragt i mindst tre år, og efter denne periode har opnået så stærk en tilknytning til anbringelsesstedet, at det på kortere såvel som længere sigt må antages at være af væsentlig betydning for barnet eller den unges bedste at forblive på anbringelsesstedet. Afgørelsen kan træffes, uanset om barnet eller den unge har været anbragt frivilligt eller tvangsmæssigt efter hhv. § 52 eller § 58, og uanset om barnet stadig har et støttebehov.

Vurderer kommunalbestyrelsen, at en anbringelse af hensynet til barnets sundhed og udvikling bør videreføres, skal kommunalbestyrelsen udarbejde en indstilling til børn og unge-udvalget om, at der skal træffes en afgørelse om videreførelse af anbringelsen, uanset om forældrene anmoder om at få barnet eller den unge hjemgivet.

Indstillingen til børn og unge-udvalget om videreførelse af en anbringelse uden tidsbegrænsning, skal indeholde følgende punkter for at sikre, at sagen er oplyst bedst muligt ved udvalgets behandling af sagen:

- 1) en revideret undersøgelse af barnets forhold, jf. § 50,
- 2) en revideret handleplan, jf. § 140,
- 3) en psykologisk, lægefaglig eller anden børnesagkyndig helhedsvurdering af barnets eller den unges tilknytning til anbringelsesstedet, og
- 4) barnets eller den unges holdning til videreførelsen af anbringelsen

For en videreførelse af en anbringelse efter § 68 a, jf. § 52, stk. 3, nr. 8, gælder alle de normale regler under en anbringelse. Det betyder, at kommunalbestyrelsen således fortsat skal føre tilsyn med barnet og herunder revidere handleplanen og vurdere, om der er grundlag for at ændre indsatsen. Desuden gælder de almindelige regler for samvær og kontakt, ligesom forældremyndighedsindehaveren fortsat skal have tilbudt en støtteperson.

De almindelige regler om genbehandling efter § 62 følges således ikke dvs. at anbringelsesgrundlaget ikke tages op til genbehandling uden, at der er klaget i sagen, eller at kommunalbestyrelsen vurderer, at der ikke længere er grundlag for en videreført anbringelse. Kommunalbestyrelsen kan afvise at behandle en begæring fra forældrene af barnet eller den unge, hvis der ikke foreligger væsentlig ændrede forhold. Hvis kommunalbestyrelsen vurderer, at forholdene for barnet/ den unge eller forældremyndighedsindehaveren har ændret sig væsentligt, skal kommunalbestyrelsen realitetsbehandle forældrenes anmodning om hjemgivelse. I så fald skal kommunalbestyrelsen iværksætte de fornødne undersøgelser, med henblik på at træffe afgørelse om hjemgivelse eller, hvis kommunalbestyrelsen ikke finder, at der er grundlag for hjemgivelse, forelægge sagen for børn og unge-udvalget.

Hvis kommunalbestyrelsen vurderer, at forholdene ikke er væsentligt ændrede, kan forældremyndighedsindehaveren indbringe kommunens afvisning af at behandle sagen for Det Sociale Nævn, jf. servicelovens § 166, stk. 1, og kapitel 10 i lov om retssikkerhed og administration på det sociale område.

En videreført anbringelse på grund af barnet eller den unges tilknytning til anbringelsesstedet vil betyde, at der som udgangspunkt ikke kan træffes afgørelse om ændring af anbringelsesstedet, da anbringelsesgrundlaget herved ikke længere vil være til stede.

Kommunalbestyrelsen skal orientere børn og unge-udvalget, hvis kommunalbestyrelsen træffer afgørelse om hjemgivelse af et barn, hvis anbringelse har været videreført efter § 68 a.

Der kan ikke fastsættes betaling for en videreført anbringelse efter § 68 a.

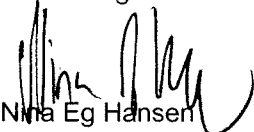
4. Psykologhjælp til alle børn der følger med mor på krisecenter – uanset alder

Kommunalbestyrelsen forpligtes til at tilbyde psykologbehandling til alle børn, der følger med deres mor på krisecenter. Kommunalbestyrelsen kan undlade at tilbyde psykologbehandling af et barn på krisecenter, hvis behandlingen vurderes at være til skade for barnet, for eksempel hvis barnet allerede er i et andet behandlingsforløb, og iværksættelse af psykologbehandlingen vil forstyrre dette.

Dato for ikrafttræden

1. Loven om kontinuitet i anbringelsen træder i kraft 1. juli 2009.

Med venlig hilsen

Nina Eg Hansen

Iben Attrup Madsen